

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja

Druk nr 1698
Warszawa, 13 sierpnia 2021 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie niektórych ustaw w celu wsparcia idei Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Wandę Nowicką.

(-) Rafał Adamczyk; (-) Romuald Ajchler; (-) Magdalena Biejat; (-) Wiesław Buż; (-) Włodzimierz Czarzasty; (-) Jacek Czerniak; (-) Marek Dyduch; (-) Agnieszka Dziemianowicz-Bąk; (-) Monika Falej; (-) Krzysztof Gawkowski; (-) Maciej Gdula; (-) Daria Gosek-Popiołek; (-) Arkadiusz Iwaniak; (-) Maciej Konieczny; (-) Przemysław Koperski; (-) Maciej Kopiec; (-) Katarzyna Kotula; (-) Katarzyna Kretkowska; (-) Paweł Krutul; (-) Anita Kucharska-Dziedzic; (-) Marcin Kulasek; (-) Robert Kwiatkowski; (-) Beata Maciejewska; (-) Paulina Matysiak; (-) Wanda Nowicka; (-) Robert Obaz; (-) Karolina Pawliczak; (-) Małgorzata Prokop-Paczkowska; (-) Andrzej Rozenek; (-) Marek Rutka; (-) Joanna Scheuring-Wielgus; (-) Małgorzata Sekuła-Szmajdzińska; (-) Joanna Senyszyn; (-) Anita Sowińska; (-) Wiesław Szczepański; (-) Andrzej Szejna; (-) Jan Szopiński; (-) Krzysztof Śmiszek; (-) Tadeusz Tomaszewski; (-) Tomasz Trela; (-) Katarzyna Ueberhan; (-) Dariusz Wieczorek; (-) Zdzisław Wolski; (-) Adrian Zandberg; (-) Marcelina Zawisza; (-) Anna Maria Żukowska.

Ustawa

z dnia ... 2021 r.

o zmianie niektórych ustaw w celu wsparcia idei Uniwersytetu Trzeciego Wieku

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478, 619) po art. 164 dodaje się art. 164a-164d w brzmieniu:
"Art. 164a. 1. Uczelnia współpracuje z właściwymi jednostkami samorządu terytorialnego i organizacjami pozarządowymi w zakresie organizacji zajęć Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

2. Prace Uniwersytetu Trzeciego Wieku koordynuje właściwy starosta, chyba że umowa, o której mowa w art. 164b ust. 1, stanowi inaczej.

Art. 164b. 1. Uczelnia, jednostka samorządu terytorialnego i organizacja pozarządowa zawierają umowę o współpracy w zakresie prowadzenia zajęć na Uniwersytecie Trzeciego Wieku.

2. Umowa o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) zakres działalności Uniwersytetu Trzeciego Wieku;
- 2) podział zadań między stronami;
- 3) sposób finansowania zadań z zakresu działalności Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

3. Organizacja pozarządowa, o której mowa w ust. 1:

- 1) posiada wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego status stowarzyszenia lub fundacji;
- 2) posiada siedzibę w województwie, na obszarze którego tworzy się Uniwersytet Trzeciego Wieku;

- 3) do jej celów statutowych należy profilaktyka gerontologiczna, edukacja ustawiczna lub edukacja całościowa.
4. Uczelnia i jednostka samorządu terytorialnego mogą zawrzeć umowę, o której mowa w ust. 1, bez udziału organizacji pozarządowej, o której mowa w ust. 1, jeżeli:
 - 1) żadna organizacja pozarządowa nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 2;
 - 2) organizacja pozarządowa odmówiła nawiązania współpracy, o której mowa w art. 164a ust. 1.
5. Uczelnia może odmówić zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, w przypadku:
 - 1) niewystarczającej liczby nauczycieli akademickich lub doktorantów, mogących realizować zadania, o których mowa w art. 164c ust. 1, lub
 - 2) innych problemów organizacyjnych uniemożliwiających realizowanie zadań w zakresie organizacji zajęć Uniwersytetu Trzeciego Wieku.
6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, umowa jest skuteczna wobec pozostałych stron.

Art. 164c. 1. Zajęcia w ramach Uniwersytetu Trzeciego Wieku organizowane przez uczelnie na podstawie umowy, o której mowa w art. 164b, mogą być prowadzone przez nauczycieli akademickich lub przez doktorantów.

2. Zajęcia w ramach Uniwersytetu Trzeciego Wieku dolicza się do rocznego wymiaru zajęć dydaktycznych nauczyciela akademickiego w wymiarze nie większym niż 60 godzin rocznie.

Art. 164d. 1. Zadanie uczelni, o którym mowa w art. 164a ust. 1, jest finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw polityki społecznej, określi w drodze rozporządzenia sposób ustalania wysokości oraz przekazywania dotacji na realizację zadań, o których mowa w art. 164a ust. 1, mając na względzie zasadę proporcjonalności.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713, 1378, z 2021 r. poz. 1038) w art. 5c po ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu: "8. Gmina może podjąć współpracę w ramach Uniwersytetu Trzeciego Wieku na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478, 619, ...)."

Art. 3. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 920, z 2021 r. poz. 1038) po art. 3e dodaje się art. 3f w brzmieniu: "Art. 3f. 1. Powiat we współpracy z uczelnią w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478, 619, ...) organizuje Uniwersytet Trzeciego Wieku.

2. Do zadań powiatu należy w szczególności koordynacja pracy Uniwersytetu Trzeciego Wieku oraz obsługa administracyjna i organizacyjna.

3. Wykonując zadania, o których mowa w ust. 2, powiat współpracuje z właściwą uczelnią, innymi jednostkami samorządu terytorialnego oraz organizacjami pozarządowymi na podstawie umowy, o której mowa w art. 164b ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

4. W zakresie nieregulowanym w niniejszej ustawie do Uniwersytetu Trzeciego Wieku stosuje się przepisy art. 164a-164d ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce."

Art. 4. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1668, z 2021 r. poz. 1038) po art. 10b dodaje się art. 10c w brzmieniu: "Art. 10c. Województwo może podjąć współpracę w ramach Uniwersytetu Trzeciego Wieku na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478, 619, ...)."

Art. 5. Uniwersytety trzeciego wieku powstałe przed dniem wejścia ustawy w życie w formie stowarzyszenia lub jednostki organizacyjnej uczelni, mogą funkcjonować na podstawie przepisów dotychczasowych nie dłużej niż do upływu 5 lat od dnia wejścia ustawy w życie.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

1. Cel i potrzeba wydania ustawy, rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma zostać unormowana

W Polsce działa 640 uniwersytetów trzeciego wieku, tj. podmiotów, których głównym celem jest działalność edukacyjna, integracja oraz aktywizacja osób starszych w celu poprawy jakości życia oraz zwiększenia ich uczestnictwa w życiu społecznym. (GUS 2019). Jedną z najbardziej skuteczną form aktywizacji seniorów nie doczekała się jednak regulacji ustawowej oraz dofinansowania z budżetu państwa. W związku z tym obserwuje się nierówności w dostępie do UTW w mniejszych miastach i w regionach z niższymi dochodami własnymi samorządów. Celem proponowanej ustawy jest uporządkowanie organizacyjne UTW, nałożenie obowiązku prowadzenia UTW w ramach powiatów wraz z zabezpieczeniem finansowania - przy jednoczesnym zachowaniu różnorodności uniwersytetów trzeciego wieku założonych przed dniem wejścia proponowanej ustawy w życie. Udział finansowy budżetu państwa w organizacji uniwersytetów trzeciego wieku oraz cała proponowana regulacja wpisują się w założenia rządowej strategii „Polityka społeczna wobec osób starszych 2030. Bezpieczeństwo - Uczestnictwo – Solidarność”.

2. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

W art. 1 proponowana ustawa zakłada zmianę ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478, 619, dalej: „p.s.w.n.”). Proponuje się po art. 164 p.s.w.n. dodanie art. 164a-164d. W art. 164a zobowiązuje się uczelnie do współpracy z właściwymi jednostkami samorządu terytorialnego i organizacjami pozarządowymi w zakresie prowadzenia zajęć Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Domyślnym koordynatorem UTW jest właściwy miejscowo starosta, chyba że umowa stanowi inaczej. Uczelnie, jednostka samorządu terytorialnego i organizacja pozarządowa zawierają umowę o współpracy w zakresie

prowadzenia Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Umowa określa w szczególności (1) zakres działalności Uniwersytetu Trzeciego Wieku; (2) podział zadań między stronami; (3) strukturę finansowania zadań z zakresu działalności Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Organizacja pozarządowa będąca stroną umowy musi być wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego, posiadać siedzibę w województwie, na obszarze którego tworzy się Uniwersytet Trzeciego Wieku; a do jej celów statutowych należy profilaktyka gerontologiczna, edukacja ustawiczna lub całozyciowa. Organizację pozarządową można pominąć, jeżeli na terenie województwa nie ma organizacji spełniającej wskazane kryteria lub wszystkie organizacje pozarządowe odmówiły zawarcia umowy. (art. 164b). Zajęcia mogą być prowadzone przez nauczycieli akademickich lub przez doktorantów i będą doliczane do rocznego wymiaru zajęć dydaktycznych nauczyciela akademickiego w wymiarze nie większym niż 60 godzin rocznie. (art. 164c).

W art. 164d proponuje się finansowanie zadań uczelni w UTW z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki.

W art. 2, 3 i 4 dostosowuje się właściwe ustawy z obszaru samorządu terytorialnego. W ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713, 1378, z 2021 r. poz. 1038) w art. 5c proponuje się dodać ust. 8 umożliwiający gminie nawiązanie współpracy zgodnie z nowelizowanym p.s.w.n. Zgodnie z dodawanym art. 3f w ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 920, z 2021 r. poz. 1038) powiat we współpracy z uczelnią organizuje Uniwersytet Trzeciego Wieku, a w szczególności koordynuje pracę UTW oraz zapewnia obsługę administracyjną i organizacyjną. Powiat współpracuje z właściwą uczelnią, innymi jednostkami samorządu terytorialnego oraz organizacjami pozarządowymi. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1668, z 2021 r. poz. 1038) po art. 10b dodaje się art. 10c, który - podobnie jak w przypadku gminy - umożliwia nawiązanie współpracy zgodnie z nowelizowanym p.s.w.n.

Zgodnie z art. 5 uniwersytety trzeciego wieku powstałe przed dniem wejścia ustawy w życie w formie stowarzyszenia lub jednostki organizacyjnej uczelni, mogą funkcjonować przez okres 5 lat od dnia wejścia ustawy w życie. Proponuje się wejście ustawy w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

3. Przewidywane skutki społeczne, finansowe, prawne i gospodarcze

W wyniku wejścia w życie projektowanej ustawy poprawi się sytuacja osób starszych. Poprzez włączenie ich do zajęć uniwersytetów trzeciego wieku spodziewany jest zwiększony udział seniorów w życiu gospodarczym, społecznym i kulturalnym. Poprawie ulegnie stan zdrowia seniorów oraz ich samopoczucie. Rozwiną się wspólnoty lokalne skupione wokół aktywnych osób starszych. Dzięki tym skutkom spodziewane jest podwyższenie przeciętnego trwania życia po 60. roku życia.

Dodatkowo, uczelnie wyższe uzyskają możliwość większego zaangażowania w sprawy społeczne oraz zyskają możliwość promocji swojej działalności w mniejszych miejscowościach. Będzie to również dodatkowy bodziec do współpracy między uczelniami wyższymi a jednostkami samorządu terytorialnego.

4. Finansowanie

Projektodawca szacuje, że roczny koszt wejścia proponowanej ustawy w życie nie będzie wyższy niż 2 mld zł, biorąc pod uwagę przeciętną liczbę godzin zajęć w uniwersytetach trzeciego wieku w Polsce i zakładając ich wzrost o 20% w wyniku wejścia w życie niniejszej ustawy. Wydatki w tym zakresie będą pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki.

5. Wpływ na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców

Projektowane przepisy pozytywnie wpływają na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców poprzez rozszerzenie rynku o osoby włączone do życia społecznego, kulturalnego i gospodarczego, jak wskazano w pkt 3 uzasadnienia.

6. Założenia aktów wykonawczych

Minister Edukacji i Nauki w porozumieniu z Ministrem Rodziny i Polityki Społecznej określi w drodze rozporządzenia sposób ustalania wysokości oraz przekazywania dotacji na realizację zadań, o których mowa w art. 164a ust. 1 proponowanej ustawy, mając na względzie zasadę proporcjonalności. Minister weźmie pod uwagę przede

wszystkim zapotrzebowanie zgłoszone przez uczelnie we współpracy z jednostkami samorządu terytorialnego i organizacjami pozarządowymi, a także komplementarność z rządową strategią „Polityka społeczna wobec osób starszych 2030. Bezpieczeństwo - Uczestnictwo – Solidarność”.

7. Oświadczenie o zgodności z prawem Unii Europejskiej i Konstytucją RP

Przedmiot projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot regulacji nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych.

W ocenie projektodawcy projekt jest zgodny z Konstytucją RP.

8. Konsultacje społeczne

Projekt nie był poddany konsultacjom społecznym.

Warszawa, 20 sierpnia 2021 r.

BAS-WAPM-2037/21

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS
L.dz. DS.120.510.21 (2)
Data wpływu 23.08.2021

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego
projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wsparcia idei
Uniwersytetu Trzeciego Wieku (przedstawiciel wnioskodawców: posłanka
Wanda Nowicka**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2019 r. poz. 1028, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

W art. 1 projektu przewidziano dodanie artykułów 164a–164d w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce¹ (dalej jako „Prawo o szkolnictwie wyższym” lub „ustawa”). Zgodnie z proponowanym art. 164a tej ustawy uczelnia współpracowałaby z właściwymi jednostkami samorządu terytorialnego i organizacjami pozarządowymi w zakresie organizacji zajęć Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Prace Uniwersytetu Trzeciego Wieku koordynowałby właściwy starosta, chyba że umowa określona w art. 164b ust. 1 ustawy stanowiłaby inaczej. Zgodnie z tym ostatnim przepisem jednostka samorządu terytorialnego i organizacja pozarządowa zawierałyby umowę o współpracy w zakresie prowadzenia zajęć na Uniwersytecie Trzeciego Wieku. Umowa ta określałaby w szczególności zakres działalności Uniwersytetu Trzeciego Wieku, podział zadań między stronami oraz sposób finansowania zadań z zakresu działalności Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Organizacja pozarządowa mogłaby zawrzeć z jednostką samorządu terytorialnego umowę o współpracy pod warunkiem, że posiada status stowarzyszenia lub fundacji wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego, posiada siedzibę w województwie, na obszarze którego tworzy się Uniwersytet Trzeciego Wieku, a do celów statutowych organizacji należy profilaktyka gerontologiczna, edukacja ustawiczna lub edukacja całościowa. Uczelnia i jednostka samorządu terytorialnego mogłyby zawrzeć umowę o współpracy bez udziału organizacji pozarządowej, jeżeli żadna organizacja pozarządowa nie spełnia warunków określonych proponowaną ustawą oraz jeżeli

¹ Dz. U. z 2021 r. poz. 478 i 619.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-UP.020.265.6.2021

Data wpływu 23.08.2021

organizacja pozarządowa odmówiła nawiązania współpracy w zakresie organizacji zajęć Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Uczelnia mogłaby odmówić zawarcia umowy o współpracy w przypadku niewystarczającej liczby nauczycieli akademickich lub doktorantów, mogących realizować zadania określone w proponowanym art. 164c ust. 1 ustawy, lub w przypadku innych problemów organizacyjnych uniemożliwiających realizowanie zadań w zakresie organizacji zajęć Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Wówczas umowa byłaby skuteczna wobec pozostałych stron. Zgodnie z projektowanym art. 164c ustawy zajęcia w ramach Uniwersytetu Trzeciego Wieku, organizowane przez uczelnię na podstawie umowy o współpracy, mogłyby być prowadzone przez nauczycieli akademickich lub przez doktorantów. Zajęcia w ramach Uniwersytetu Trzeciego Wieku byłyby doliczane do rocznego wymiaru zajęć dydaktycznych nauczyciela akademickiego w wymiarze nie większym niż 60 godzin rocznie. Zgodnie z proponowanym art. 164d ustawy zadanie uczelni określone w dodawanym art. 164a ustawy byłoby finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki. Minister ten, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw polityki społecznej, określiłby w drodze rozporządzenia sposób ustalania wysokości oraz przekazywania dotacji na realizację zadań określonych w art. 164a ust. 1 ustawy, mając na względzie zasadę proporcjonalności.

W artykułach 2 i 4 projektu przewidziano wprowadzenie do ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym² oraz do ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa³ przepisów umożliwiających odpowiednio gminie oraz województwu podjęcie współpracy w ramach Uniwersytetu Trzeciego Wieku na zasadach określonych w Prawie o szkolnictwie wyższym. W art. 3 projektu zawarto propozycję dodania w ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym⁴ przepisu stanowiącego, że powiat we współpracy z uczelnią w rozumieniu Prawa o szkolnictwie wyższym organizowałby Uniwersytet Trzeciego Wieku. Do zadań powiatu należałyby w szczególności koordynacja pracy Uniwersytetu Trzeciego Wieku oraz obsługa administracyjna i organizacyjna. Wykonując te zadania powiat współpracowałby z właściwą uczelnią, innymi jednostkami samorządu terytorialnego oraz organizacjami pozarządowymi na podstawie umowy określonej w art. 164b Prawa o szkolnictwie wyższym.

Zgodnie z proponowanym przepisem przejściowym (art. 4 projektu) Uniwersytety Trzeciego Wieku, powstałe przed dniem wejścia proponowanej ustawy w życie w formie stowarzyszenia lub jednostki organizacyjnej uczelni, mogłyby funkcjonować na podstawie przepisów dotychczasowych nie dłużej niż do upływu pięciu lat od dnia wejścia ustawy w życie. Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia.

² Dz. U. z 2021 r. poz. 1038.

³ Dz. U. z 2020 r. poz. 1668, ze zmianami.

⁴ Dz. U. z 2020 r. poz. 920 oraz z 2021 r. poz. 1038.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Ze względu na treść projektu ustawy należy wskazać:

- artykuły 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: TfUE), dotyczące pomocy państwa,
- art. 165 ust. 1 TfUE, zgodnie z którym Unia Europejska przyczynia się do rozwoju edukacji wysokiej jakości, poprzez zachęcanie do współpracy między państwami członkowskimi UE oraz, jeśli jest to niezbędne, poprzez wspieranie i uzupełnianie ich działalności, w pełni szanując odpowiedzialność państw członkowskich UE za treść nauczania i organizację systemów edukacyjnych⁵,
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis*⁶ (dalej: rozporządzenie 1407/2013),
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu⁷ (dalej: rozporządzenie 651/2014),
- rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej⁸ (dalej: rozporządzenie 2015/1589).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy przewiduje rozwiązania, które należy ocenić w świetle unijnych reguł dotyczących pomocy państwa.

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy uwzględnić art. 107 i art. 108 TfUE ustalające zasady przyznawania pomocy przedsiębiorstwom przez państwa członkowskie. Zgodnie z art. 107 ust. 1 TfUE z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w TfUE, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Za zgodną z rynkiem wewnętrznym uznawana jest pomoc określona w art. 107 ust. 2 TfUE (m.in. pomoc o charakterze socjalnym przyznawana indywidualnym konsumentom oraz pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi). Za zgodną z rynkiem wewnętrznym może zostać natomiast uznana pomoc określona w art. 107 ust. 3 TfUE (m.in. przeznaczona na ułatwienie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów

⁵ Organizacja systemu edukacji (której dotyczy opiniowany projekt ustawy) należy więc do wyłącznej kompetencji państwa członkowskiego.

⁶ Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013 r., str. 1, ze zmianami.

⁷ Dz. Urz. UE L 187 z 26.6.2014 r., str. 1, ze zmianami.

⁸ Dz. Urz. UE L 248 z 24.9.2015 r., str. 9.

gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem).

W myśl orzecznictwa Trybunału pomoc udzielona przez państwo członkowskie przedsiębiorcy jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym, jeżeli spełnia cztery przesłanki: 1) pomoc została udzielona przez państwo członkowskie lub przy użyciu jego zasobów, 2) pomoc stanowi dla przedsiębiorstwa korzyść, 3) pomoc ma charakter selektywny, 4) pomoc grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Przesłanki te muszą być spełnione kumulatywnie⁹.

Zgodnie z art. 108 ust. 3 TfUE Komisja Europejska jest informowana, w czasie odpowiednim do przedstawienia swoich uwag, o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy. Jeżeli uzna, że plan nie jest zgodny z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 TfUE, wszczyna bezzwłocznie procedurę wyjaśniającą¹⁰. Państwo członkowskie nie może wprowadzić w życie projektowanych środków, dopóki procedura ta nie doprowadzi do wydania decyzji końcowej w trybie rozporządzenia 2015/1589. Rozporządzenie to stanowi, że zainteresowane państwo członkowskie zgłasza Komisji w odpowiednim czasie wszelkie plany przyznania nowej pomocy (art. 2 ust. 1). Nową pomocą jest każda pomoc, czyli programy pomocowe i pomoc indywidualna, która nie jest pomocą istniejącą, włącznie ze zmianami istniejącej pomocy (art. 1 lit. c rozporządzenia 2015/1589). Programem pomocowym jest każde działanie, na którego podstawie, bez potrzeby dalszych środków wdrażających, można dokonać wypłat pomocy indywidualnej na rzecz przedsiębiorstw określonych w akcie w sposób ogólny i abstrakcyjny oraz każde działanie, na którego podstawie pomoc, która nie jest związana z konkretnym projektem, może zostać przyznana jednemu lub kilku przedsiębiorstwom na czas nieokreślony lub w nieokreślonej kwocie (art. 1 lit. d 2015/1589).

Wykonaniu art. 108 ust. 3 TfUE służy, na gruncie polskiego prawa krajowego, ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej¹¹ (dalej jako „ustawa o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej”). Stosownie do art. 12 ust. 1 tej ustawy projekty programów pomocowych (programem pomocowym jest np. projekt ustawy przewidujący udzielanie pomocy publicznej) wymagają uzyskania opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK). Opinie te zawierają m.in. stanowisko, czy projekt przewiduje udzielanie pomocy publicznej, stanowisko w sprawie zgodności pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym, propozycje zmian przedstawione w celu zapewnienia zgodności postanowień projektu z rynkiem wewnętrznym, stanowisko w sprawie obowiązku

⁹ Wyrok Trybunału z 24 lipca 2003 r. w sprawie, Altmark, C-280/00, EU:C:2003:415; wyrok Sądu Pierwszej Instancji (dalej: SPI) z 22 lutego 2006 r. w sprawie EURL Le Levant 001 i in. przeciwko Komisji, T-34/02, EU:T:2006:59.

¹⁰ Procedura wyjaśniająca jest uregulowana w art. 108 ust. 2 TfUE.

¹¹ Dz. U. z 2020 r. poz. 708.

notyfikacji projektu. Podmioty właściwe do wystąpienia z wnioskiem o wydanie opinii określają art. 13 i art. 16a ustawy. Z wnioskiem takim występuje organ administracji publicznej opracowujący projekt programu pomocowego, natomiast w przypadku projektu ustawy będącej programem pomocowym opracowanym przez podmiot niebędący organem administracji publicznej, o opinię i przekazanie do Komisji Europejskiej projektu, w celu dokonania jego notyfikacji, występuje organ właściwy na podstawie Regulaminu Sejmu. Organem tym jest Marszałek Sejmu (art. 10 ust. 1 pkt 10a Regulaminu Sejmu). Wniosek jest kierowany do Prezesa UOKiK. Decyzję w sprawie dokonania notyfikacji podejmuje, po zapoznaniu się z opinią Prezesa UOKiK, Rada Ministrów (art. 16 ust. 2 ustawy). Prezes UOKiK, za pośrednictwem Stałego Przedstawicielstwa RP przy UE w Brukseli, dokonuje notyfikacji projektu programu pomocowego, czyli przekazuje Komisji projekt ustawy, by Komisja mogła dokonać oceny planowanej pomocy ze rynkiem wewnętrznym.

Niektóre rodzaje pomocy są uznane za zgodne z rynkiem wewnętrznym i zwolnione z obowiązku notyfikacji, o którym mowa w art. 108 ust. 3 TfUE, na mocy rozporządzeń Komisji. Należy do nich rozporządzenie 1407/2013. Zgodnie z rozporządzeniem 1407/2013 pomoc, która spełnia wszystkie warunki w nim określone, w szczególności dotyczące wielkości i okresu, w którym jest udzielana, jest uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym i zwolniona z obowiązku notyfikacyjnego. Innym rozporządzeniem, które zwalnia z obowiązku notyfikacji niektóre rodzaje pomocy uznane za zgodne z rynkiem wewnętrznym jest rozporządzenie 651/2014. Także w tym przypadku pomoc będzie zwolniona z obowiązku notyfikacji wyłącznie w przypadku spełnienia wszystkich warunków określonych w rozporządzeniu.

Zgodnie z proponowanym art. 164a Prawa o szkolnictwie wyższym uczelnia współpracowałyby z właściwymi jednostkami samorządu terytorialnego i organizacjami pozarządowymi w zakresie organizacji zajęć Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Wskazane w tym przepisie zadanie uczelni byłoby finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki (proponowany art. 164d ust. 1 Prawa o szkolnictwie wyższym). Z treści projektowanej regulacji wynika, że na realizację tego zadania byłaby przekazywana z budżetu państwa dotacja – sposób ustalania wysokości oraz przekazywania dotacji na realizację tego zadania miałby określić, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw polityki społecznej, mając na względzie zasadę proporcjonalności (dodawany art. 164d ust. 2 Prawa o szkolnictwie wyższym). Należy zauważyć, że na podstawie art. 12 Prawa o szkolnictwie wyższym uczelnia może prowadzić działalność gospodarczą wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo od działalności polegającej na

wykonywaniu zadań, o których mowa w art. 11¹², w zakresie i formach określonych w statucie, w szczególności przez tworzenie spółek kapitałowych. W konsekwencji należy stwierdzić, że projekt ustawy przewiduje możliwość wsparcia z budżetu państwa działalności gospodarczej prowadzonej przez uczelnie w związku z realizacją zadania określonego w proponowanym art. 164a Prawa o szkolnictwie wyższym.

Wsparcie to należy uznać za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TfUE. W sposób oczywisty spełnione są trzy pierwsze kryteria uznania za pomoc. Wsparcie pochodzi od państwa, stanowi korzyść dla przedsiębiorstwa i ma charakter selektywny – jest udzielana tylko uczelniom realizującym zadanie określone w proponowanym art. 164a Prawa o szkolnictwie wyższym. Odnośnie do czwartego kryterium – zakłócenie lub groźba zakłócenia konkurencji oraz wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi – należy zaznaczyć, że w orzecznictwie Trybunału przyjmuje się, że dla jej zaistnienia nie jest konieczne wykazanie faktycznego wpływu pomocy na wymianę handlową między państwami członkowskimi i rzeczywistego zakłócenia konkurencji. Wystarczające jest wykazanie jedynie potencjalnego wpływu pomocy na tę wymianę handlową i zakłócenie konkurencji¹³. Nie jest również konieczne, by przedsiębiorstwa korzystające z udzielanej pomocy uczestniczyły w wewnątrzunijnej wymianie handlowej. Przyznane im korzyści mogą bowiem utrudniać wejście na rynek wewnętrzny danego państwa przedsiębiorcom z innych państw członkowskich lub też wejście na rynek innego państwa członkowskiego. Przyjmuje się, że nawet pomoc o stosunkowo niewielkim zakresie może zostać uznana za wpływającą na wymianę handlową między państwami członkowskimi, jeżeli w sektorze, w którym działają przedsiębiorstwa korzystające z niej, istnieje silna konkurencja.

W świetle przytoczonego orzecznictwa Trybunału należy uznać, że istnieje prawdopodobieństwo spełnienia tej przesłanki, gdyż przyznawane dotacje mogą hipotetycznie zakłócać lub grozić zakłóceniom konkurencji oraz wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Projekt ustawy nie zawiera postanowień, które umożliwiałyby uznanie, że pomoc będzie udzielana na zasadach pomocy *de minimis* określonych w rozporządzeniu 1407/2013 i tym samym będzie zwolniona z obowiązku notyfikacji.

Przewidziana pomoc dla uczelni nie spełnia także określonych w rozporządzeniu 651/2014 kryteriów uznania za zgodą z rynkiem wewnętrznym i zwolnienia z notyfikacji. W szczególności nie spełnia kryteriów określonych w art. 31 – pomoc szkoleniowa.

¹² Artykuł 11 ust. 1 Prawa o szkolnictwie wyższym zawiera zamknięty wykaz podstawowych zadań uczelni.

¹³ Wyrok SPI z 4 września 2009 r. w sprawie *Republika Włoska p. Komisji*, T-211/05, EU:T:2009:304, pkt 152, potwierdzony wyrokiem Trybunału z 24 listopada 2011 r. w sprawie *Republika Włoska p. Komisji*, C-458/09 P, EU:C:2011:769.

Pomoc przewidziana w projektowanym art. 164d Prawa o szkolnictwie wyższym może zostać uznana za program pomocowy w rozumieniu rozporządzenia 2015/1589 i podlegać notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie art. 108 ust. 3 TfUE. Pierwszym krajowym elementem procedury notyfikacyjnej jest zaopiniowanie projektu przez Prezesa UOKiK w trybie art. 12 w związku z art. 16a ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. Zgodnie z art. 12 tej ustawy projekty programów pomocowych wymagają uzyskania opinii Prezesa UOKiK.

Niezależnie od powyższych ustaleń należy zwrócić uwagę, że przewidziana w projekcie regulacja nie może być uznana za podlegający notyfikacji program pomocowy, gdyż do jej udzielania konieczne jest jeszcze wydanie rozporządzenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określającego sposób ustalania wysokości oraz przekazywania dotacji na realizację zadania wymienionego w proponowanym art. 164a Prawa o szkolnictwie wyższym (dodawany art. 164d ust. 2 Prawa o szkolnictwie wyższym). Projektowana regulacja dopiero wraz z projektem rozporządzeniem powinna podlegać notyfikacji Komisji Europejskiej.

4. Konkluzja

Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wsparcia idei Uniwersytetu Trzeciego Wieku – w zakresie proponowanego art. 164d ust. 2 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce – może zostać uznany za plan pomocy państwa w rozumieniu art. 108 ust. 3 TfUE. W związku z tym istnieją podstawy do skierowania przez Marszałka Sejmu wniosku do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o wydanie opinii na podstawie art. 12 w związku z art. 16a ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Autor:

Marcin Fryźlewicz
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

Warszawa, 20 sierpnia 2021 r.

BAS-WAPM-2038/21

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS
L.dz. DS. 1120.510.21
Data wpływu 20.08.2021

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wsparcia idei Uniwersytetu Trzeciego Wieku (przedstawiciel wnioskodawców: posłanka Wanda Nowicka) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

W art. 1 projektu przewidziano dodanie artykułów 164a–164d w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce¹ (dalej jako „Prawo o szkolnictwie wyższym” lub „ustawa”). Zgodnie z proponowanym art. 164a tej ustawy uczelnia współpracowałaby z właściwymi jednostkami samorządu terytorialnego i organizacjami pozarządowymi w zakresie organizacji zajęć Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Prace Uniwersytetu Trzeciego Wieku koordynowałby właściwy starosta, chyba że umowa określona w art. 164b ust. 1 ustawy stanowiłaby inaczej. Zgodnie z tym ostatnim przepisem jednostka samorządu terytorialnego i organizacja pozarządowa zawierałyby umowę o współpracy w zakresie prowadzenia zajęć na Uniwersytecie Trzeciego Wieku. Umowa ta określałaby w szczególności zakres działalności Uniwersytetu Trzeciego Wieku, podział zadań między stronami oraz sposób finansowania zadań z zakresu działalności Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Organizacja pozarządowa mogłaby zawrzeć z jednostką samorządu terytorialnego umowę o współpracy pod warunkiem, że posiada status stowarzyszenia lub fundacji wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego, posiada siedzibę w województwie, na obszarze którego tworzy się Uniwersytet Trzeciego Wieku, a do jej celów statutowych organizacji należy profilaktyka gerontologiczna, edukacja ustawiczna lub edukacja całościowa. Uczelnia i jednostka samorządu terytorialnego mogłyby zawrzeć umowę o współpracy bez udziału organizacji pozarządowej, jeżeli żadna organizacja pozarządowa nie spełnia warunków określonych proponowaną ustawą oraz jeżeli organizacja pozarządowa odmówiła nawiązania współpracy w zakresie organizacji zajęć Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Uczelnia mogłaby odmówić zawarcia umowy o współpracy w przypadku niewystarczającej liczby nauczycieli akademickich lub doktorantów, mogących realizować zadania określone w proponowanym art. 164c ust. 1 ustawy, lub w przypadku innych problemów organizacyjnych uniemożliwiających realizowanie zadań w zakresie organizacji zajęć Uniwersytetu

¹ Dz. U. z 2021 r. poz. 478 i 619.

Trzeciego Wieku. Wówczas umowa byłaby skuteczna wobec pozostałych stron. Zgodnie z projektowanym art. 164c ustawy zajęcia w ramach Uniwersytetu Trzeciego Wieku, organizowane przez uczelnię na podstawie umowy o współpracy, mogłyby być prowadzone przez nauczycieli akademickich lub przez doktorantów. Zajęcia w ramach Uniwersytetu Trzeciego Wieku byłyby doliczane do rocznego wymiaru zajęć dydaktycznych nauczyciela akademickiego w wymiarze nie większym niż 60 godzin rocznie. Zgodnie z proponowanym art. 164d ustawy zadanie uczelni określone w dodawanym art. 164a ustawy byłoby finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki. Minister ten, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw polityki społecznej, określiliby w drodze rozporządzenia sposób ustalania wysokości oraz przekazywania dotacji na realizację zadań określonych w art. 164a ust. 1 ustawy, mając na względzie zasadę proporcjonalności. W artykułach 2 i 4 projektu przewidziano wprowadzenie do ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym² oraz do ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa³ przepisów umożliwiających odpowiednio gminie oraz województwu podjęcie współpracy w ramach Uniwersytetu Trzeciego Wieku na zasadach określonych w Prawie o szkolnictwie wyższym. W art. 3 projektu zawarto propozycję dodania w ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym⁴ przepisu stanowiącego, że powiat we współpracy z uczelnią w rozumieniu Prawa o szkolnictwie wyższym organizowałby Uniwersytet Trzeciego Wieku. Do zadań powiatu należałyby w szczególności koordynacja pracy Uniwersytetu Trzeciego Wieku oraz obsługa administracyjna i organizacyjna. Wykonując te zadania powiat współpracowałby z właściwą uczelnią, innymi jednostkami samorządu terytorialnego oraz organizacjami pozarządowymi na podstawie umowy określonej w art. 164b Prawa o szkolnictwie wyższym.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wsparcia idei Uniwersytetu Trzeciego Wieku **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.**

Autor:

Marcin Fryźlewicz

ekspert ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Wicedyrektor

Biura Analiz Sejmowych

Sobolewski

Przemysław Sobolewski

² Dz. U. z 2021 r. poz. 1038.

³ Dz. U. z 2020 r. poz. 1668, ze zmianami.

⁴ Dz. U. z 2020 r. poz. 920 oraz z 2021 r. poz. 1038.

SĄD NAJWYŻSZY
Rzeczypospolitej Polskiej

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

Warszawa, dnia **30 sierpnia** 2021 r.

BSA.III.022.8.2021

SEKRETARIAŃ Z-CY SZEFKA KS
L.dz. **DS. 173.10.21**
Data wpływu **03.09.2021r.**

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 23 sierpnia 2021 r., SPS-WP.020.265.5.2021, uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy działając na podstawie art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 154 ze zm.) nie zgłasza uwag *do poselskiego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wsparcia idei Uniwersytetu Trzeciego Wieku*, albowiem projektowany akt prawny nie jest aktem normatywnym, na podstawie którego orzekają i funkcjonują sądy powszechne, jak również nie ma on wpływu na sprawy należące do właściwości Sądu Najwyższego.

Z poważaniem,

dr hab. Małgorzata Manowska

/pismo podpisane podpisem elektronicznym/

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. **SPS-WP.020.265.10.2021**
Data wpływu **6. 09. 2021**

Konferencja
Rektorów
Akademickich
Szkół
Polskich

Przewodniczący:

prof. dr hab. inż. Arkadiusz Mężyk
Rektor
Politechniki Śląskiej
president@krasp.org.pl

Biuro KRASP:

Krakowskie Przedmieście 26/28
00-927 Warszawa
tel.: 22 55 20 352
fax: 22 55 21 567
biuro@krasp.org.pl

Warszawa, 27 września 2021 r.

KRASP/192/2021

Szanowny Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

ODBIETNICA Z OY KZPPA
L. dz. DS. 175.681.21
Data wpływu 19.10.2021

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-WP.020.265.12.2021
Data wpływu 19.10.2021

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo nr SPS-WP.020.265.5.2021 z 23 sierpnia 2021 roku Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich przekazuje stanowisko, iż poselski projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wsparcia idei Uniwersytetu Trzeciego Wieku w obecnej formie nie nadaje się do wdrożenia i wymaga dalszych prac legislacyjnych, szczególną uwagę zwracamy na zapisy mogące naruszać autonomię uczelni.

W załączeniu przesyłamy opinie dwóch komisji KRASP.

Z wyrazami szacunku

Prof. dr hab. inż. Arkadiusz Mężyk
Przewodniczący KRASP

20 września 2021 r.

Opinia
Komisji ds. Kształcenia
Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich
dotycząca poselskiego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw
w celu wsparcia idei Uniwersytetu Trzeciego Wieku
(projekt przekazany przez Kancelarię Sejmu pismem z dnia 23 sierpnia 2021 r.)

Uwagi ogólne

Przedłożony projekt ustawy oparty jest w części na słusznym założeniach. W szczególności:

- zakłada ścisłą współpracę uczelni z jednostkami samorządu terytorialnego i organizacjami pozarządowymi; istotne jest zwłaszcza włączenie organizacji pozarządowych, które są merytorycznie przygotowane do współpracy z seniorami i posiadają w tym zakresie doświadczenie;
- zakłada finansowanie działalności dydaktycznej Uniwersytetów Trzeciego Wieku (UTW) z budżetu państwa, w części dysponowanej przez ministra właściwego ds. szkolnictwa wyższego i nauki; umożliwi to obniżenie wysokości opłat wnoszonych przez seniorów, a tym samym oferta będzie bardziej dostępna dla osób z niższymi dochodami.

Zaproponowane w projekcie rozwiązania mają jednak wiele wad.

1. Ustawa narzuca jeden typ organizacyjny – UTW działające na podstawie porozumienia trzech podmiotów (uczelnia, administracja, NGO) lub dwóch podmiotów (uczelnia, administracja), w którym to porozumieniu rolę wiodącą ma starosta. Wprowadzenie takiego rozwiązania oznacza likwidację lub przekształcenie większości funkcjonujących obecnie UTW, rozproszenie słuchaczy i utratę aktywistów. W szczególności musiałyby ulec likwidacji lub zmianie uczelniane struktury UTW.
2. Według projektu starosta koordynuje prace UTW i zapewnia mu obsługę administracyjną i organizacyjną. Nie wiadomo, czy projekt dopuszcza istnienie więcej niż jednego UTW w powiecie i co oznacza „koordynuje”, zwłaszcza że projekt przenosi przynajmniej część spraw UTW do Urzędu Powiatowego. Czy dotyczy to nadzoru nad programem, nad finansami? Trudno wyobrazić sobie sposób finansowania zadań uczelni związanych z prowadzeniem zajęć w UTW w sytuacji, gdy jego prace koordynuje właściwy starosta.
3. Projekt dotyczy tylko jednej formy działania UTW, a mianowicie zajęć typu dydaktycznego, realizowanych przez pracowników i doktorantów uczelni. Z projektu nie wynika, czy jest to jedyna możliwa forma aktywności UTW, a jeżeli byłyby inne formy działania, to jak miałyby być one finansowane.
4. Przyjęcie projektowanych regulacji ograniczałoby autonomię uczelni. Przekazanie uprawnień władczych w ręce starosty pozostaje w sprzeczności z zapisem art. 9 ust. 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.
5. Planowana kwota 2 mld zł rocznie przeznaczona dla uczelni na realizację zajęć na UTW (punkt 4 Uzasadnienia) jest kwotą ogromną i oznacza 2 miliony zł na zajęcia dla każdego z 1000 UTW (obecnie jest ich ok. 820), czyli ok. 13 000 godzin zajęć w roku w jednym UTW. Nie widać uzasadnienia tej wielkości finansowania. Aktywne UTW działające w ramach największych polskich uczelni wydają obecnie na zajęcia kwoty nieprzekraczające 1 miliona zł.

Uwagi szczegółowe

1. Art. 1 projektu

Dodawany Art. 164a ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce:

1. Uczelnia współpracuje z samorządem i NGO w zakresie organizacji zajęć UTW.
2. Prace UTW koordynuje właściwy starosta, chyba że umowa stanowi inaczej.

Dodawany Art. 164b ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce:

1. Uczelnia zawiera umowę w zakresie prowadzenia zajęć na UTW.
2. Umowa określa zakres działalności, podział zadań i sposób finansowania UTW.

Komentarz:

Przepisy projektu można rozumieć tak, że jako standard przyjmuje się, że starosta organizuje powiatowy UTW i zawiera umowę z uczelnią i ewentualnie NGO w zakresie organizacji zajęć tego UTW. Umowa ta przesądza o typie aktywności UTW i o tym, kto ma realizować jakie zadania. Projekt nie przewiduje zajęć organizowanych przez sam UTW. Umowa ta usztywnia możliwości pracy i w praktyce pozbawia wpływu na działanie UTW jego słuchaczy i aktywistów. Starosta (upoważniony pracownik administracji) nie ma kwalifikacji do decydowania o sposobie działania UTW. Wiele cennych działań powstaje z inicjatywy słuchaczy i muszą być wdrażane szybko, jeśli mają być w ogóle realizowane, a wg projektu wymagałyby to zmiany umowy, chyba że będzie ona bardzo ogólnikowa, ale wtedy trudno decydować o finansowaniu. Przepis pozwala na wyznaczenie na „koordynatora” innej strony umowy niż starosta, np. uczelnię albo NGO, ale i tak ogranicza to swobodę działania słuchaczy i kierownictwa samego UTW.

Dodawany Art. 164c Ustawy Prawo o SWiN:

1. Zajęcia, organizowane na podstawie umowy, mogą być prowadzone przez nauczycieli akademickich lub doktorantów.
2. Zajęcia te dolicza się do pensum w wymiarze do 60 godzin.

Komentarz:

Jeśli zrozumieć to w ten sposób, że UTW prowadzi wiele różnych zajęć, w tym niektóre objęte umową, to sprawa jest jasna. Jeśli jednak ta regulacja stanowi, że UTW nie będzie mógł zatrudniać do zajęć emerytów, pracowników innych uczelni czy „ciekawych osób” spoza uczelni, co dziś stanowi bardzo istotny element działalności UTW, to stanowi to istotne ograniczenie.

2. Art. 3 projektu

1. Powiat we współpracy z uczelnią organizuje UTW.
2. Powiat koordynuje prace UTW, zapewnia obsługę administracyjną i organizacyjną UTW.
3. Powiat współpracuje z uczelnią i innymi podmiotami na podstawie umowy.

Komentarz:

Tu już postanowienia są jednoznaczne. UTW organizuje, koordynuje prace i obsługuje powiat. Sformułowanie sugerują, że jest to obowiązek powiatu, a nie możliwość.

3. Art. 5 projektu

UTW już istniejące w formie stowarzyszeń lub jednostek uczelni mogą funkcjonować w obecnej formie do 5 lat.

Komentarz:

Wiele UTW ma obecnie inną formę, np. działają w ramach innych jednostek administracyjnych. Czy ich ustawa nie dotyczy, czy ulegają likwidacji natychmiast?

Podsumowanie

W Polsce działa kilkaset Uniwersytetów Trzeciego Wieku. Powinniśmy ochraniać tę działalność i zrobić wszystko, by nie zniweczyć dotychczasowych osiągnięć UTW nieprzemyślanymi regulacjami prawnymi.

Pomysł, by nakładać na uczelnie obowiązek współpracy z jednostkami samorządu terytorialnego przy organizacji zajęć UTW jest prostą drogą do zaprzepaszczenia idei UTW. Istnieją dowody takiego zagrożenia: ogłaszane projekty finansowania UTW z funduszy europejskich warunkowane uzyskaniem porozumień z jednostkami samorządowymi lub organizacjami pozarządowymi w wielu przypadkach zakończyły się fiaskiem.

Inne przepisy projektu prowadzą wprost do likwidacji ogromnej liczby UTW, działających dziś w różnych formach i zrzeszających setki aktywnych organizatorów, na rzecz jednej formy działania podporządkowanej władzy administracyjnej. Analiza przedłożonych propozycji wskazuje na niedostatki wiedzy autorów o organizacji i funkcjonowaniu obecnie istniejących UTW.

Projekt nie był konsultowany społecznie, w szczególności nie był znany wielu najbardziej aktywnym Uniwersytetom Trzeciego Wieku (UTW) ani organizacjom je zrzeszającym. Informacje docierające z wielu UTW i ich stowarzyszeń wskazują na bardzo zły odbiór projektu.

Oceniamy, że projekt w obecnej formie nie nadaje się do wdrożenia. Proponujemy namysł i pracę koncepcyjną.

Komisja ds. Organizacyjnych i Legislacyjnych
Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich

KOiL-39/2021

Pan
Prof. dr hab. inż. Arkadiusz Mężyk
Przewodniczący KRASP

w imieniu Komisji ds. Organizacyjnych i Legislacyjnych KRASP uprzejmie przekazuję stanowisko w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wsparcia idei Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

Uniwersytety Trzeciego Wieku są ważną i liczną grupą podmiotów, które prowadzą działalność edukacyjną, integracyjną i aktywizacyjną osób starszych mającą na celu poprawę jakości ich życia oraz zwiększenie ich uczestnictwa w życiu społecznym. Kilkaset organizacji prowadzących taką działalność jest dowodem na potrzebę ich działania, a jednocześnie na brak potrzeby wprowadzania nowej regulacji prawnej, która wydaje się w tym przypadku nadmiarowa. Należy także zwrócić uwagę, że zobowiązanie podstawowego podmiotu systemu szkolnictwa wyższego i nauki, jakim są uczelnie, de facto obligatoryjnego zawierania umów z jednostkami samorządu terytorialnego, Uniwersytetami Trzeciego wieku oraz bliżej nieokreślonymi organizacjami pozarządowymi jest niczym nieuzasadnionym naruszeniem autonomii uczelni. Podobnie należy zauważyć możliwość naruszenia samodzielności jednostek samorządu terytorialnego, a w szczególności powiatów i miast na prawach powiatów, na które projekt nakłada nowe obligatoryjne zadania. Jeżeli istotą projektu jest rzeczywiście wspieranie działalności Uniwersytetów Trzeciego Wieku, to zasadnym jest ograniczenie przedmiotu projektu ustawy do określenia zasad ich wsparcia finansowego.

Toruń, 27 września 2021 r.

Przewodniczący Komisji

Prof. dr hab. Andrzej Sokala

RZECZPOSPOLITA POLSKA

Warszawa, dnia 22.09. 2021 r.

PIERWSZY ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO
PROKURATOR KRAJOWY

1001-1.0280.25.2021

dot. SPS-WP.020.265.5.2021

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS
L.dz. DS. 175, 719, 21
Data wpływu 20.10.2021 r.

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze

W odpowiedzi na pismo z dnia 23 sierpnia 2021 r., nr SPS-WP.020.265.5.2021, dotyczące poselskiego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wsparcia idei Uniwersytetu Trzeciego Wieku, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do wyrażenia opinii w trybie art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2021 r. poz. 66), uprzejmie informuję, że nie przedstawiam opinii o tym projekcie, normującym problematykę pozostającą poza zakresem zadań prokuratury.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-WP.020.265.14.2021
Data wpływu 20.10.2021

2 p.c.

[Signature]
Bogdan Święczkowski

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 28 września 2021 r.

DMP-2.500.14.2021

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-WP.020.265.11.2021
Data wpływu 29.09.2021

Pani Małgorzata Gosiewska
Wicemarszałek Sejmu RP

Szanowna Pani Marszałek,

w związku z pismem z dnia 6 września 2021 r. (SPS-WP.020.265.9.2021), zawierającym wniosek o wydanie opinii do **projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wsparcia idei Uniwersytetu Trzeciego Wieku**, uprzejmie informuję, iż w dniu dzisiejszym została wydana opinia Nr 16/2021/P/AH, którą przekazuję w załączeniu.

Z poważaniem,
Tomasz Chróstny
Prezes
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
/podpisano elektronicznie/

Zał.: Opinia Prezesa UOKiK Nr 16/2021/P/AH.

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 28 września 2021 r.

DMP-2.500.14.2021

Opinia Nr 16/2021/P/AH

**do projektu programu pomocowego zawartego w projekcie ustawy o zmianie
niektórych ustaw w celu wsparcia idei Uniwersytetu Trzeciego Wieku**

W związku z pismem Marszałka Sejmu z 6 września 2021 r. (znak: SPS-WP.020.265.9.2021), zawierającym wniosek o wydanie opinii w sprawie *projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wsparcia idei Uniwersytetu Trzeciego Wieku*, działając na podstawie art. 12 ust. 1 oraz art. 16a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących *pomocy publicznej*¹, stwierdzam co następuje.

I. Zakres projektu ustawy

Celem projektu ustawy jest wprowadzenie do porządku prawnego przepisów dotyczących organizacji i działalności uniwersytetów trzeciego wieku (dalej: UTW) jako form aktywizacji seniorów. W szczególności projekt ustawy zawiera propozycję wprowadzenia do ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*² nowych przepisów zawierających zobowiązanie uczelni wyższych do współpracy z właściwymi jednostkami samorządu terytorialnego i organizacjami pozarządowymi w zakresie prowadzenia zajęć w ramach UTW. Zgodnie z projektowanymi przepisami koordynatorem UTW będzie właściwy miejscowo starosta, a organizację danego UTW miałyby określać umowa, zawierana pomiędzy starostą, uczelnią wyższą oraz organizacją pozarządową. Zajęcia

¹ Dz. U. z 2021 r. poz. 743.

² Dz. U. z 2021 r. poz. 478.

miałyby być prowadzone przez nauczycieli akademickich i miałyby być doliczane do ich rocznego wymiaru zajęć dydaktycznych. Na organizację zajęć UTW uczelnia otrzymywałaby dotację z budżetu państwa.

II. Kryteria kwalifikacji planowanego wsparcia jako pomocy publicznej

Zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: TFUE), „z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi”.

Oznacza to, iż wsparcie dla przedsiębiorcy stanowi pomoc publiczną, o ile jednocześnie spełnia następujące przesłanki:

- udzielane jest przez państwo lub ze źródeł państwowych,
- ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określonego przedsiębiorcę lub określonych przedsiębiorców albo produkcję określonych towarów),
- przedsiębiorca uzyskuje przysporzenie na warunkach korzystniejszych niż oferowane na rynku,
- grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

Przepis art. 107 ust. 1 TFUE ma zastosowanie wyłącznie do przedsiębiorstw. W świetle orzecznictwa Trybunału, przedsiębiorstwem jest każdy podmiot prowadzący działalność gospodarczą, niezależnie od swojej formy organizacyjnej i prawnej oraz sposobu finansowania³. Bez znaczenia jest również, czy podmiot działa w celu osiągnięcia zysku⁴. Jednocześnie, za działalność gospodarczą uznaje się oferowanie dóbr i usług na rynku. Nie ma zatem znaczenia, czy dany podmiot w świetle prawa krajowego jest uznawany za przedsiębiorcę, ani jak kwalifikowana jest jego działalność. Przedsiębiorstwem może być zarówno osoba fizyczna, spółka prawa handlowego, spółka cywilna, przedsiębiorstwo państwowe, ale również stowarzyszenie, fundacja, jednostka badawczo-rozwojowa, czy

³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 23 kwietnia 1991 r. w sprawie C-41/90 Klaus Höfner i Fritz Elser przeciwko Macrotron GmbH, [1991] ECR I-1979, pkt 21.

⁴ Orzeczenie TSUE z dnia 21 września 1999 r. w sprawie Albany C-67/96.

nawet organ administracji publicznej, jeżeli prowadzi działalność gospodarczą w rozumieniu prawa unijnego.

III. Ocena warunków dopuszczalności udzielenia pomocy publicznej

Oceniając planowane przekazywanie dotacji na rzecz uczelni wyższych, na zadania związane z organizacją zajęć UTW, z punktu widzenia przepisów o pomocy publicznej, należy odnieść się do przesłanek, o których mowa w pkt II niniejszej opinii. Przepisy o pomocy publicznej mają zastosowanie do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, a zatem jedynie uprzednie ustalenie, że przysporzenie ze środków publicznych związane jest z prowadzoną przez podmiot działalnością gospodarczą, powoduje następnie konieczność dokonania analizy spełnienia przesłanek z art. 107 ust. 1 TFUE.

W tym kontekście należy stwierdzić, że oferta zajęć UTW nie mieści się w systemie kształcenia, którego podstawą jest ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Uczestnictwo w zajęciach nie jest związane z uzyskaniem dyplomu na kolejnym szczeblu edukacji. Głównym celem działalności UTW jest poszerzanie wiedzy, ale równie ważnym aspektem jest również pobudzenie aktywności intelektualnej i społecznej seniorów oraz poprawa jakości ich życia. Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy w Polsce działa 640 uniwersytetów trzeciego wieku. Zlokalizowane są one głównie w miastach o dużej i średniej wielkości. Oferta edukacyjna UTW zawiera, oprócz wykładów o różnorodnej tematyce, także kursy nauki języków obcych, naukę obsługi komputera, zajęcia ruchowe i rehabilitacyjne (np. joga) czy też wyjazdy/wycieczki. Należy zwrócić uwagę, że na rynku funkcjonuje wiele podmiotów prowadzących podobną działalność (szkoły językowe, podmioty prowadzące kursy komputerowe, kluby sportowe, biura podróży), a w sektorach tych występuje konkurencja. Należy zatem stwierdzić, że działalność uczelni w zakresie prowadzenia zajęć UTW jest działalnością gospodarczą, w rozumieniu unijnych przepisów o pomocy publicznej.

Analizując spełnienie przesłanek z art. 107 ust. 1 TFUE w odniesieniu do przewidzianych w projekcie ustawy dotacji na zadania związane z organizacją zajęć UTW, należy zwrócić uwagę, że dotacje te pochodzą ze środków publicznych i stanowią korzyść dla uzyskujących je uczelni wyższych. Mają one również charakter selektywny, ponieważ będą dotyczyły konkretnych podmiotów. W kontekście spełnienia przesłanki zakłócenia konkurencji i wpływu na wymianę handlową należy zwrócić uwagę, że pomoc przyznana przez państwo zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji, jeżeli może powodować

poprawę pozycji konkurencyjnej beneficjenta w porównaniu z pozycją innych przedsiębiorstw, z którymi beneficjent konkuruje. W praktyce przesłankę uznaje się za spełnioną, jeżeli państwo przyznaje przedsiębiorstwu korzyść finansową w sektorze otwartym, gdzie istnieje lub mogłaby istnieć konkurencja. Stosunkowo niewielka kwota pomocy, wielkość beneficjenta lub jego udział w rynku nie wykluczają możliwości wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Biorąc pod uwagę, że dotacje mają być udzielane uczelniom wyższym na działalność gospodarczą w sektorach, które są otwarte na konkurencję, mogą one zakłócać lub grozić zakłóceniem konkurencji lub wpływać na handel między państwami członkowskimi.

W związku ze spełnieniem wszystkich przesłanek, o których mowa w art. 107 ust. 1 TFUE, należy stwierdzić, że przewidziane w projekcie ustawy dotacje na rzecz uczelni wyższych, na zadania związane z organizacją zajęć w ramach UTW, stanowią pomoc publiczną.

Dla zapewnienia zgodności planowanej pomocy z obowiązującymi przepisami, możliwe jest jej zakwalifikowanie jako pomoc *de minimis*, o której mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) Nr 1407/2013 w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu do pomocy *de minimis*⁵. W przypadku powyższej kwalifikacji, należy wyraźnie wskazać w projekcie ustawy, że planowane dotacje stanowią pomoc *de minimis*, udzielaną na zasadach określonych w ww. rozporządzeniu Komisji Nr 1407/2013.

Możliwe jest również rozważenie możliwości zakwalifikowania planowanych dotacji jako rekompensaty za świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym⁶. Rekompensata ma bowiem zastosowanie w sytuacji, gdy świadczenie określonych usług (istotnych z punktu widzenia polityki socjalno-ekonomicznej państwa i niezbędnych dla jego sprawnego funkcjonowania) nie jest opłacalne z punktu widzenia świadczących te usługi przedsiębiorców, w związku z tym państwo - powierzając określonym podmiotom świadczenie tych usług i określając warunki, na jakich ma się ono odbywać - może rekompensować przedsiębiorcom generowane straty wynikające z ich świadczenia. Państwa członkowskie mają zasadniczo swobodę określania zakresu usług, które uznawane są w danym państwie za usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym. Jeżeli zatem usługa prowadzenia zajęć UTW zostałaby uznana za taką usługę i powierzona do realizacji uczelniom wyższym, dotacje mogłyby stanowić rekompensatę.

⁵ Dz. Urz. UE L 352 z 24 grudnia 2013 r. ze zm.

⁶ Np. na podstawie decyzji Komisji z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie stosowania art. 106 ust. 2 Traktatu do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do wykonywania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym (Dz. Urz. UE L 7 z 11 stycznia 2012 r.).

IV. Obowiązek notyfikacji

Programy pomocowe przewidujące udzielanie pomocy *de minimis* w rozumieniu rozporządzeniu Komisji Nr 1407/2013 oraz pomocy w formie rekompensaty za świadczenie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym w rozumieniu decyzji Komisji z dnia 20 grudnia 2011 r., po spełnieniu warunków określonych w ww. aktach prawnych, nie podlegają notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie art. 108 ust. 1 TFUE.

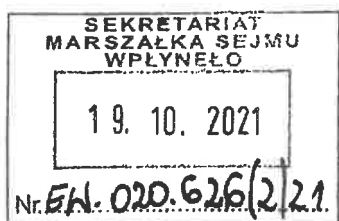
Z poważaniem,
Tomasz Chróstny
Prezes
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
/podpisano elektronicznie/

Wanda Nowicka

Posłanka na Sejm RP

Warszawa, 19 października 2021 r.

Szanowna Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu RP

Szanowna Pani Marszałek,

Na podstawie art. 36 ust 1 a Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej,
jako przedstawicielka wnioskodawców wnoszę

**autopoprawkę do projektu ustawy o zmianie niektórych
ustaw w celu wsparcia idei Uniwersytetu Trzeciego
Wieku (EW-020-626/21).**

Autopoprawkę przekazuję w załączeniu.

Z poważaniem

Wanda Nowicka

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. **SPS - WP. 020.265.B.1011**
Data wpływu **19.10.20.**

Autopoprawka do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wsparcia idei Uniwersytetu Trzeciego Wieku (EW-020-626/21).

W pkt 3 uzasadnienia, po akapicie drugim dodać akapit trzeci w brzmieniu:

„Organizacje pozarządowe i inne podmioty realizujące obecnie zadania z zakresu Uniwersytetu Trzeciego Wieku w niektórych przypadkach uzyskują wsparcie jednostek samorządu terytorialnego i uczelni. Dzisiaj nie stanowi to reguły, a po wejściu w życie niniejszej ustawy będzie to model domyślny funkcjonowania UTW. Oznaczać to będzie znaczące wsparcie finansowe dla organizacji UTW - uruchomione zostaną środki samorządowe i uczelniane. Poza środkami finansowymi wsparcie będzie obejmować również infrastrukturę oraz pracę wykładowców. Szacuje się, że stabilizacja finansów UTW pozwoli na zwiększenie liczby jednostek o ok. 20% do ok. 820 po wejściu w życie niniejszej ustawy (dane szacunkowe na podstawie "Uniwersytety trzeciego wieku w Polsce w 2018 r.", Główny Urząd Statystyczny 2019). Zakłada się również wzrost liczby słuchaczy UTW od 20% do 50%, do liczby 200 tys. osób. Na podstawie informacji dotyczących budżetów obecnych UTW ("Uniwersytety trzeciego wieku w Polsce w 2018 r.", Główny Urząd Statystyczny 2019; "Uniwersytety Trzeciego Wieku w roku akademickim 2017/2018", Główny Urząd Statystyczny 2019) szacuje się, że kwota finansowania na jednego słuchacza UTW wyniesie ok. 9900 zł rocznie. Oznacza to, że koszty wejścia w życie niniejszej ustawy nie przekroczą 2 mld zł rocznie. Proponowana ustawa może przyczynić się do powstania ok. 2000 nowych miejsc pracy, w tym w powiatach, w których dotychczas nie funkcjonowały Uniwersytety Trzeciego Wieku.”